

خبر

سقوط ولسوالی «درزاب» در شمال افغانستان

● مقام‌های محلی ولایت جوزجان در شمال افغانستان اعلام کردند که کنترل کامل ولسوالی درزاب در این ولایت در دست مخالفان مسلح حکومت افغانستان قرار گرفته است. عبدالواحد وجدان فرمانده پلیس جوزجان گفته است که نیروهای امنیتی افغانستان به دلیل سرمای هوا و نرسیدن تجهیزات مورد نیاز مجبور شدند تنها پایگاه‌شان در این ولسوالی را ترک کنند. درزاب یکی از مناطق استراتژیک در جنوب غرب ولایت جوزجان است که با ولایت‌های فاریاب و سرپل هم‌جوار است. جمعیت ولسوالی درزاب به حدود صد هزار نفر می‌رسد. درزاب، مرکز اصلی داعش در شمال افغانستان بود که پس از درگیری‌های شدید میان اعضای این گروه و طالبان، به شکست داعش منجر شد. در درگیری‌های این دو گروه ده‌ها نفر کشته شدند و سرانجام با تسلیم‌شدن حدود ۱۵۰ نفر از اعضای داعش به دولت افغانستان، بخش بزرگی از ولسوالی درزاب به کنترل طالبان درآمد. طالبان حدود یک‌سال‌و نیم پیش اعلام کردند که داعش را در جوزجان کاملاً شکست دادند.

حکم اعدام به جرم قتل یک مخالف حکومت عمرالبشر

● دادگاهی در سودان ۲۹ نفر از مأموران امنیتی را به جرم شکنجه و قتل یکی از معترضان به اعدام محکوم کرد. دادستانی دادگاه، این ۲۹ نفر را متهم کرده بود که در جریان اعتراض‌های منجر به سرنگونی حکومت سابق، احمد ده‌ها را که معلم مدرسه بود، پس از بازداشت در زندان شکنجه کردند و به قتل رساندند. قتل این معلم به اعتراضاتی دامن زد که به سرنگونی حکومت عمر البشری، رئیس‌جمهوری سابق سودان منجر شد. گروه‌های سیاسی فعال در اعتراضات از حکم دادگاه استقبال کرده و آن را نشانه عزم دولت انتقالی برای از بین‌بردن آثار حکومت عمر البشریر و نهادهای امنیتی و اطلاعاتی آن دانسته‌اند. علاوه بر ۲۹ حکم اعدام، برای ۱۳ نفر دیگر نیز احکام حبس صادر شد. پس از درگذشت احمد الخیر در زندان، مقامات دولت وقت گفتند او بر اثر مسمومیت جان داده است اما به گفته خویشاوندانش، در بدن او آثار ضرب و جرح دیده می‌شد. آنان نهادهای امنیتی را به شکنجه و قتل او متهم کردند. هنگام صدور رای، چند صد نفر در مقابل دادگاه تجمع کرده بودند و با اعلام محکومیت متهمان به شادمانی پرداختند. مأموران امنیتی برای متفرق‌کردن تظاهرات‌کنندگان به شلیک گاز اشک‌آور اقدام کردند. نهادهای مدافع حقوق بشر با استقبال از محکومیت علمان شکنجه احمد کرده و نسبت به صدور حکم اعدام ابراز ناخشنودی کرده و گفته‌اند انتظار می‌رفت مجازات اعدام در حکومت جدید سودان اجرا نشود. آوریل سال ۲۰۱۹، عمر البشریر در پی چندین هفته تظاهرات، سرانجام با فشار نظامیان از قدرت کناره‌گیری کرد. او از آن زمان در بازداشت به سر می‌برد. عمر البشریر در سال ۱۹۸۹ با یک کودتای نظامی دولت وقت را ساقط کرد و در سال ۱۹۹۳، انتخابات ریاست‌جمهوری در سودان برگزار و وی به ریاست‌جمهوری انتخاب شد.

بالایشگاه‌های فرانسه در آستانه تعطیلی

● در پی توقف تولید در دو بالایشگاه فرانسه در جریان اعتصاب‌ها علیه اصلاحات بازنشستگی، در اقدامی جدید از سوی اعتصاب‌کنندگان، تعطیلی تمام بالایشگاه‌های فرانسه از موضوعات مورد مذاکره است. براساس گزارش روزنامه «لکسپرس» کنفدراسیون عمومی کار فرانسه به عنوان یکی از اصلی‌ترین اتحادیه‌های کارگری در این کشور خواستار یک رویداد بزرگ جدید در چارچوب اعتصاب‌ها علیه اصلاحات بازنشستگی شده است. «تیهری دوفرن» نماینده عمومی این اتحادیه در شرکت نفتی توتال خواستار تعطیلی همه بالایشگاه‌های کشور از هفتم تا دهم ژانویه در برابر اصلاحات بازنشستگی شد. او گفت این تصمیم پس از مشورت با تمام اتحادیه‌های نفتی گرفته شده است. همچنین به گزارش خبرگزاری فرانسه، در حالی که اعتصاب‌ها علیه اصلاحات بازنشستگی روز گذشته به بیست‌وهفتمین روز خود رسیده است، شرکت راه‌آهن فرانسه اعلام کرد قصد دارد در طول تعطیلات نخستین هفته سال نو میلادی دوسوم قطارهای تندرو را راه‌اندازی کند. در بیست‌وهفتمین روز از درگیری‌های اجتماعی علیه اصلاحات حقوق بازنشستگی، روز گذشته نیمی از قطارهای تندرو و قطارهای اکسپریس در حال سرویس‌دهی هستند. اما اختلال در حوزه حمل‌ونقل شهری پاریس همچنان ادامه دارد. در همین حال قرار است اماتونل مکرون رئیس‌جمهور فرانسه در مورد برنامه دولت درخصوص اصلاحات بازنشستگی در چارچوب یک سیستم بازنشستگی جهانی صحبت کند. ادوارد فیلیپ نخست‌وزیر فرانسه کمتر از یک ماه قبل طرح اصلاح نظام بازنشستگی در این کشور شامل ۴۲ برنامه مجزاً را رونمایی و اعلام کرد؛ اصلاحات جزئی در بازنگری این طرح اولیه انجام خواهد شد. براساس این طرح، فرانسوی‌های متولد پیش از سال ۱۹۷۵ مشمول این طرح نمی‌شوند و سن بازنشستگی از ۶۲ به ۶۴ سال افزایش می‌یابد. با این حال، معترضان به این طرح از خواسته خود عقب‌نشینی نکرده و حذف کامل آن را خواستارند. اما دولت معتقد است به‌تویق افتادن این طرح، هزینه اجرای آن در دولت‌های آینده را دوچندان می‌کند.

خاورمیانه در ۱۲ ماه گذشته شاهد تحولات بزرگ بسیاری بوده است؛ بمباران تأسیسات نفتی در ابیق عریستان سعودی، تهاجم ترکیه به شمال شرق سوریه، انتخاب رئیس‌جمهور جدید در تونس، تصمیم امارات متحده عربی برای خروج از یمن و تأیید شهرک‌نشیني اسرائیلی‌ها از سوی آمریکا از جمله این تحولات هستند. درحالی‌که همه به این باور رسیده بودند که بهار عربی دیگر مرده، تظاهرات خیابانی سراسر منطقه را فراگرفت، اینکه اعتراضات در چند ماه گذشته منطقه را فراگرفت، اید به این معنا نیست که سال جدید یعنی ۲۰۲۰ قدرت مردم سیاست‌ها را در جهان عرب شکل خواهد داد؛ شاید این‌چنین به نظر برسد اما نظر تحلیلگران با چنین ایده‌ای متفاوت است.

تمرکز رسانه‌های جهانی بر تظاهرات در هنگ‌کنگ شاید باعث شد تا بسیاری فراموش کنند مردم سودان، الجزایر و مراکش ماه‌ها قبل از هنگ‌کنگ به خیابان‌ها آمده بودند. علاوه بر این کشورها مصر، هرچند محدود و عراق و لبنان هم شاهد اعتراضات بودند.

پاسخ واشنگتن هم به این اعتراضات با توجه به واکنش‌های زود هنگام احساسی این کشور در بهار عربی در سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲، بسیار محدود بوده است. دموکراسی در کشورهایی که شاهد بهار عربی بودند، به‌جز در تونس در مصر، لیبی، یمن و سوریه نه‌تنها هرگز به نتیجه نرسید بلکه تناقضات سیستم سیاسی این کشورها هم همچنان حل‌وفصل نشده است. در عوض رهبران سیاسی از فشار برای سرکوب کسانی که به مشکلات کشورهایشان می‌پرداختند، استفاده کردند. اعتراضات فعلی در سراسر منطقه نشان می‌دهد این استراتژی تا چه اندازه اشتباه بوده است. مسئله روشن این است که مردم خاورمیانه از شرایط فعلی با آزادی و

تاریخ خود را تکرار نمی‌کند، اما اغلب بخش‌های مهم آن از سر گرفته می‌شود. این جمله را اغلب به‌غلط به مارک تواین نسبت می‌دهند، اما به هر روی جمله درستی است. تاریخ مهم‌ترین راهنما برای عصر حاضر است، زیرا از چیزی می‌گوید که در بشر جاودان و همیشگی است، خصوصاً نیروهایی که ما را به سوی درگیری و نبرد پیش می‌برند. از آنجایی که بزرگ‌ترین رویداد ژئوپلیتیک فعلی اختلاف میان آمریکا و چین است، بد نیست برای روشن‌تر شدن اوضاع نگاهی به وقایع مشابه در گذشته بیندازیم. گراهام الیسون کتاب تأمل‌برانگیز «جنگ مقدرشده» را با روایت توکودیدس، تاریخ‌نگار یونانی در سده پنجم پیش از میلاد مسیح از جنگ پلوپونز اشاره دارد به مجموعه جنگ‌های تاریخی و مهمی که در فاصله سال‌های ۴۳۱ قبل از میلاد میان اسپارت و آتن درگرفت و به تخریب آتن و انحطاط تمدن آن انجامید[آغاز می‌کند. با این حال من تمرکز خود را بر سه دوره درگیری در ۱۲۰ سال گذشته می‌گذارم که باید بسیار از آنها اموخ. – مورد اول جنگ سرد (۱۹۴۸ تا ۱۹۸۹) است که میان غرب دموکراتیک و لیبرال به رهبری آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی کمونیست درگرفت، نسخه‌ای تغییرشکل‌یافته از امپراتوری روسیه پیش از وقوع جنگ جهانی اول، این درگیری میان برندگان جنگ جهانی دوم درگرفت، اما در عین حال نزاعی بود ایدئولوژیک بر سر ماهیت مدرنیته. دست آخر، غرب پیروز شد. دلیلش هم این بود که مقیاس اقتصادهای غربی و سرعت پیشرفت‌های تکنولوژیک در این بلوک بسیار بیش از شوروی بود. سوزهای امپراتوری شوروی نیز به‌خاطر فساد و قوانین مستبدانه از این بلوک ناامید شدند و همچنین خود مدیریت این سیستم نیز به این نتیجه رسیده بود که سیستم شکست خورده است. با وجود چندین لحظه پرتنش، از جمله بحران موشکی کوبا در سال ۱۹۶۲، جنگ سرد بدون هرگونه درگیری و به‌شکلی صلح‌آمیز به پایان رسید. با اندکی عقب‌رفتن در تاریخ به دوره میان دو جنگ جهانی می‌رسیم. این سال‌ها وقفه‌ای بود برای بازگرداندن نظم به جهان پیش از جنگ بزرگ، خروج آمریکا از اروپا و

واکنش حشدالشعبی به بمباران پایگاه‌های نظامی خود در عراق

حمله به سفارت آمریکا در بغداد

صد‌ها نفر از اعضای حشدالشعبی و هواداران این گروه در اعتراض به حمله آمریکا به مواضع «کتاب حزب‌الله» در عراق به سفارت آمریکا در بغداد حمله و بخش‌هایی از دیوار و گیت ورودی آن را به آتش کشیدند. نیروهای آمریکایی مستقر در درون سفارت هم برای جلوگیری از ورود آنها اقدام به شلیک گلوله‌های گاز اشک‌آور و پرتاب تانرنگ‌های صوتی کردند. این اقدام دو روز پس از حمله هوایی آمریکا به مواضع کتاب حزب‌الله در سوریه و عراق انجام شد که در جریان آن دست‌کم ۲۵ نفر کشته شدند. برخی منابع تعداد کشته‌شدگان غیرعراقی در جریان حمله به مواضع حشدالشعبی در عراق را بیش از ۴۰ نفر عنوان کرده‌اند.

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا ساعاتی پس از حمله به سفارت آمریکا در بغداد با انتشار پیامی در توئیت‌ر انگشت اتهام را به‌سوی ایران نشانه رفت. ترامپ خواهد آن شده است که عراق با استفاده از نیروهای تحت فرمان خود از سفارتخانه این کشور محافظت کند.

به گزارش رسانه‌های محلی، قبل از این تحولات، سفیر آمریکا و کارکنان سفارت این کشور، محل کار خود را ترک کرده‌اند. این در حالی است که پیش‌ازاین برخی منابع امنیتی اعلام کرده بود حدود ۸۰ نفر از کارکنان سفارت آمریکا پس از حملات هوایی به پایگاه‌های حشدالشعبی از ساختمان سفارت در بغداد

جهان

پایان سال پر آشوب

اعتراض؛ میراث ۲۰۱۹ برای ۲۰۲۰

عکس از ۸۴۱

فرصت‌های اقتصادی محدود، ناراضی هستند. اگر ماجرا را از این زاویه نگاه کنیم متوجه خواهیم شد که همان زمینه‌هایی که در اعتراضات سال ۲۰۱۰ وجود داشت، همچنان در اعتراضات ۲۰۱۹ وجود دارد و احتمالاً در سال ۲۰۲۰ هم باقی خواهد ماند. حال سؤال این است که چه اتفاقی خواهد افتاد؟ پاسخ صادقانه و متفکرانه این است که هیچ‌کس نمی‌داند اما اقدام جوانان عراقی که جانشان را در این اعتراضات در میدان تحریر بغداد به خطر می‌اندازند، احتمالاً به سیاست‌های آزادانه، مسئولانه و دموکراتیک‌تر منجر نخواهد شد. بهتر این است که به تظاهرات در جهان عرب این‌چنین نگاه کرد که احتمالاً این تحولات در سال ۲۰۲۰ ممکن است به نتایجی از انسداد کامل سیاسی تا جنگ داخلی و کودتا و حتی دموکراسی منجر شود.

بحران بزرگ اقتصادی که از نابودی اقتصاد جهانی به دست ایالات متحده

نشست می‌گرفت. این دوره بر بود از مبارزات مدنی، بیوپولیسم، ناسیونالیسم، کمونیسم، فاشیسم و ناسیونال‌سوسیالیسم. دهه ۱۹۳۰آموزه‌ای ابدی است در باب احتمال فروپاشی دموکراسی پس از ناتوانی رهبران‌شان. این دوره همچنین نشان می‌دهد که وقتی کشورهای بزرگ به دست دیوانگان تشنه قدرت بیفتد چه روی می‌دهد. اگر باز هم عقب‌تر برویم، به دوره ۱۸۷۰ تا ۱۹۱۴ می‌رسیم. آن‌گونه که پل کندی در کتاب کلاسیک خود، «ظهور و سقوط قدرت‌های بزرگ»، تبیین می‌کند، در ۱۸۸۰ بریتانیا ۲۳ درصد از تولید جهانی را در دست داشت. در سال ۱۹۱۳، این میزان به ۱۴ درصد کاهش یافت. این در حالی است که در مدتی مشابه، میزان تولید جهانی آلمان از ۹ درصد به ۱۵ درصد رسید. این تغییر در تعادل اروپا جنگی توکودیدسی و فاجعه‌بار میان بریتانیا (قدرتی منززل) و آلمان (کشوری ناخشنود) انجامید که تازه آغاز به مدرن‌سازی ناوگان خود کرده بود. در این بین، تولید صنعتی آمریکا از ۱۵ به ۳۲ درصد میزان جهانی رسید. از سوی دیگر، تولید چین کاهش یافت. در نتیجه، اقدام آمریکا (در نبردهای بزرگ قرن بیستم) و کاهلی (در سال‌های بین جنگ) نتیجه سال‌ها بعد را تعیین کرد.

چالش‌های مشابه

عصر امروز ترکیبی است از این سه رویداد. جهان امروز همانند دوران جنگ سرد، محل نزاع سیستم‌های سیاسی و ایدئولوژیک دو ابرقدرت است؛ رکود پس از بحران مالی و ناامیدی از سیاست‌های دموکراتیک و اقتصاد بازار و همچنین رشد بیوپولیسم، ناسیونالیسم، خودکامگی، همانند دهه ۱۹۳۰ جهان را فرا گرفته و مهم‌تر از همه آنکه همانند آمریکای قبل از ۱۹۱۴، تغییری دراماتیک را در قدرت‌های اقتصادی شاه‌دیم، برای نخبگی‌بار از آن زمان، آمریکا با قدرتی مواجه شده است که می‌تواند به‌طور بالقوه شکست‌شده دهد. عصر پیش از ۱۹۱۴ با جنگی فاجعه‌بار پایان یافت. دوره میان دو جنگ جهانی نیز به همین سرنوشت دچار شد، هرچند پیامد دوره پس از ۱۹۴۵ موفقیت‌آمیز بود. جنگ

برخواسته‌اند، همچنان دست‌نخورده باقی مانده و حتی به نظر می‌رسد ضعیف هم نشده است.

انتخابات اخیر که قرار بود به این وضعیت حل‌نشدنی خاتمه دهد، با وجود پیروزی عبدالمجید تیونه با کسب ۵۸ درصد رای، تغییر اندکی به دنبال داشته است. بسیاری از مردم الجزایر در اعتراض به اینکه رئیس‌جمهور جدید یکی از ابراز‌های ارتش است و در اعتراض به انتخابات به خیابان‌های این کشور آمده‌اند، آنها می‌گویند، این انتخابات تلاشی برای تضعیف معترضان و خواسته‌های آنها برای تغییرات اساسی سیاسی بوده است.

علاوه بر این الجزایر، عراق هم این روزها شاهد روایتی بی‌نتیجه میان سیاست‌مدارانی است که از سیستم حکومتی طایفه‌ای سود می‌برند؛ ساختاری که پس از تهاجم آمریکا به عراق در سال ۲۰۰۳ ایجاد شد و اکنون معترضان خواهان سیستم و ساختاری جدید هستند. سیاست‌مداران عراقی اکنون با یکدیگر برای انتخاب نخست‌وزیر جدید و عمل به وعده‌های خود برای اصلاحات قوانین انتخاباتی درگیر هستند. خواسته‌های معترضان بدون اینکه در خلال این سیستم فاسد و ناکارآمد کم شود، در حال پیگیری است.

باوجوداینکه معترضان عراقی قدرت تغییر نخست‌وزیر را دارند و می‌توانند همچنان در خیابان‌ها بمانند اما به نظر می‌رسد که در تحلیل اهداف بزرگ‌تر خود ناتوان بوده‌اند. سیاست‌مداران و احزاب این کشور از قبل سیستم موجود ثروتمند شده‌اند و برای دفاع از چنین سیستمی دست به هر کاری می‌زنند اما پاسخی برای این اعتراضات ندارند. حتی خشونت‌هایی که منجر به کشته‌شدن بیش از ۴۰۰ نفر و زخمی شدن بیش از هزار نفر شد هم نتوانست انتهایی را که برای تغییر به خیابان آمده بودند، آرام کند و نتیجه تا امروز بن‌بست بوده است.

● **تأیید سلامت جسمی سندرز**

● برنی سندرز، نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، نامه‌هایی را از سه پزشک منتشر کرده که پزشکان در آن سلامت جسمی این نامزد چپ‌گرا برای شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری را تأیید کرده‌اند. برنی سندرز در ماه اکتبر دچار حمله قلبی شد و در بیمارستان بستری بود. سندرز در حال‌حاضر در نظرسنجی‌ها بعد از جو بایدن در رده دوم نامزدهای حزب دموکرات قرار دارد.

هشدار «اون» درباره اقدام متقابل سیاسی ونظامی

● کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، در یک سخنرانی هفت‌ساعته در نشست اعضای حزب حاکم کارگران که به منظور مشروعیت‌دادن به دیپلماسی هسته‌ای کره شمالی با ایالات متحده برگزار شد، «اقدامات متقابل نظامی و دیپلماتیک» را دستور کار حکومت خود معرفی کرد. فرصتی که رهبر کره شمالی به آمریکا داده بود تا مذاکرات هسته‌ای را با اعطای برخی امتیازات و کاهش از تحریم‌ها از بن‌بست نجات دهد، روز گذشته در آخرین روز سال ۲۰۱۹ به پایان رسید. کیم قرار است امروز در سخنرانی سالانه به مناسبت سال نوی میلادی، تغییرات گسترده در سیاست‌های اقتصادی و امنیتی حکومت خود را اعلام کند.

لهستان سلاح آمریکایی می‌خواهد

● فرمانده نیروهای مسلح لهستان می‌گوید، لهستان کرچه قصد خلع سلاح‌های ساخت شوروی را دارد، اما همچنان به استفاده از تانک‌های «تی-۷۲» که ۵۰۰ فروند از آن را در اختیار دارد، ادامه خواهد داد. از جمله سلاح‌های ساخت شوروی که لهستان استفاده از آنها را متوقف می‌کند، جنگنده‌های «میک-۲۹» و «سو-۲۲» هستند و برای آنها جایگزین‌هایی مانند جنگنده‌های اف-۳۵ آمریکا در نظر گرفته شده است. فرمانده کل نیروهای مسلح لهستان گفته است که این کشور تانک‌های تی-۷۲ را حفظ می‌کند و به دنبال دستیابی به لهستان می‌خواهد پل اصلی آمریکا برای استقرار نیروها علیه روسیه باشد.

تصویب لایحه مقابله بانفوذ چین در تایوان

● پارلمان تایوان در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری خود، قانونی را برای جلوگیری از مداخله سیاسی چین تصویب کرد. مقام‌های تایوان، چین را متهم به حمایت تمام‌عیار از نامزدهای حزب اصلی مخالف دولت موسوم به «حزب ملی‌گرا» از جمله با اعطای اعتبارات انتخاباتی و تبلیغ برای آنها در شبکه‌های اجتماعی کرده‌اند. این قانون با هدف رفع نواقص قانونی در تایوان از طریق جلوگیری از اعطای کمک‌های سیاسی غیرقانونی از جانب طرف‌های خارجی و جلوگیری از اشاعه اطلاعات دروغ حکومت چین درباره تایوان تصویب شده است. چین، تایوان را بخشی از سرزمین خود می‌داند.

رویداد

توافق پوتین و زلنسکی برای تبادل زندانی

● رؤسای جمهور روسیه و اوکراین در تماسی تلفنی در مورد فهرستی از اوکراینی‌ها، از جمله کسانی که در کریمه بازداشت شدند و روس‌های بازداشتی در اوکراین و تبادل آنها توافق کردند. نیروهای دولتی اوکراین و جدایی‌طلبان مورد حمایت روسیه در شرق اوکراین تعدادی از زندانیان خود را مبادله کردند.

آزادی ۹۱ زندانی سیاسی در نیکاراگوئه

● رئیس‌جمهوری نیکاراگوئه، ۹۱ نفر از فعالان سیاسی مخالف حکومت این کشور را از زندان آزاد کرده است. این فعالان از دو سال قبل و در جریان اعتراض‌ها علیه حکومت دانیل اورتگا بازداشت شده بودند. از زمان آغاز اعتراض‌ها علیه حکومت اورتگا که از آوریل سال گذشته میلادی آغاز شد، تاکنون بیش از ۳۰۰ نفر در جریان این اعتراض‌ها کشته شده‌اند. این اعتراض‌ها ابتدا علیه یکی از برنامه‌های دولتی آغاز شد و سپس به اعتراض به بی‌کفایتی و فساد حکومت، درخواست تغییر در سیاست‌های دولت چپ‌گرای اورتگا و سپس استعفاى او منجر شد. اورتگا این اعتراض‌ها را توطئه آمریکا می‌داند.

ناتو وارد اردن می‌شود

● رسانه‌ها از مذاکرات جدی ناتو و برخی کشورهای اروپایی با دولت اردن برای ایجاد زیرساخت‌ها و استقرار نیرو در خاک این کشور خبر می‌دهند. فرانسه و آلمان به صورت جدی به دنبال ایجاد پایگاه‌های نظامی در خاک اردن، ایجاد اتاق عملیات‌های مشترک، آغاز برنامه‌های آموزشی و نیز ایجاد زیرساخت‌هایی هستند که امکان حضور نیروهای وابسته به ناتو در این کشور را در آینده فراهم می‌کنند.

تأیید سلامت جسمی سندرز

● برنی سندرز، نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، نامه‌هایی را از سه پزشک منتشر کرده که پزشکان در آن سلامت جسمی این نامزد چپ‌گرا برای شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری را تأیید کرده‌اند. برنی سندرز در ماه اکتبر دچار حمله قلبی شد و در بیمارستان بستری بود. سندرز در حال‌حاضر در نظرسنجی‌ها بعد از جو بایدن در رده دوم نامزدهای حزب دموکرات قرار دارد.

هشدار «اون» درباره اقدام متقابل سیاسی ونظامی

● کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، در یک سخنرانی هفت‌ساعته در نشست اعضای حزب حاکم کارگران که به منظور مشروعیت‌دادن به دیپلماسی هسته‌ای کره شمالی با ایالات متحده برگزار شد، «اقدامات متقابل نظامی و دیپلماتیک» را دستور کار حکومت خود معرفی کرد. فرصتی که رهبر کره شمالی به آمریکا داده بود تا مذاکرات هسته‌ای را با اعطای برخی امتیازات و کاهش از تحریم‌ها از بن‌بست نجات دهد، روز گذشته در آخرین روز سال ۲۰۱۹ به پایان رسید. کیم قرار است امروز در سخنرانی سالانه به مناسبت سال نوی میلادی، تغییرات گسترده در سیاست‌های اقتصادی و امنیتی حکومت خود را اعلام کند.

لهستان سلاح آمریکایی می‌خواهد

● فرمانده نیروهای مسلح لهستان می‌گوید، لهستان کرچه قصد خلع سلاح‌های ساخت شوروی را دارد، اما همچنان به استفاده از تانک‌های «تی-۷۲» که ۵۰۰ فروند از آن را در اختیار دارد، ادامه خواهد داد. از جمله سلاح‌های ساخت شوروی که لهستان استفاده از آنها را متوقف می‌کند، جنگنده‌های «میک-۲۹» و «سو-۲۲» هستند و برای آنها جایگزین‌هایی مانند جنگنده‌های اف-۳۵ آمریکا در نظر گرفته شده است. فرمانده کل نیروهای مسلح لهستان گفته است که این کشور تانک‌های تی-۷۲ را حفظ می‌کند و به دنبال دستیابی به لهستان می‌خواهد پل اصلی آمریکا برای استقرار نیروها علیه روسیه باشد.

تصویب لایحه مقابله بانفوذ چین در تایوان

● پارلمان تایوان در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری خود، قانونی را برای جلوگیری از مداخله سیاسی چین تصویب کرد. مقام‌های تایوان، چین را متهم به حمایت تمام‌عیار از نامزدهای حزب اصلی مخالف دولت موسوم به «حزب ملی‌گرا» از جمله با اعطای اعتبارات انتخاباتی و تبلیغ برای آنها در شبکه‌های اجتماعی کرده‌اند. این قانون با هدف رفع نواقص قانونی در تایوان از طریق جلوگیری از اعطای کمک‌های سیاسی غیرقانونی از جانب طرف‌های خارجی و جلوگیری از اشاعه اطلاعات دروغ حکومت چین درباره تایوان تصویب شده است. چین، تایوان را بخشی از سرزمین خود می‌داند.